

Vedvarende gøen

kan være en stor belastning for naboerne

Det er ganske naturligt, at hunde gør, men det er ejerens ansvar, at en hunds gøen ikke tager overhånd og giver problemer for omgivelserne.

Af Jan Nielsen

Én eneste hund kan genere et helt kvarter med støjforurening, uden at ejerne skrider ind. De hører det ikke mere.

Lad det være sagt med det samme: Det er ikke hundens skyld, at den er overladt til sig selv og sin egen gøen så lang tid ad gangen.

Faktisk er det lige så synd for den, som det er for de plagede naboer.

For selvfølgelig må en hund gø, det er dens naturlige udtryksform og et nyttigt signal, hvis der går en fremmed ind gennem havelågen, når posten kommer med en pakke, eller hvis ubudne gæster står og roder ved kældervinduet eller bilen midt om natten.

Så er hunden dygtig! Også selv om den vækker det halve af vejen.

Nogle hunde er mere tilbøjelige til at give lyd fra sig end andre. Og det er ikke altid de største, der fører an.

Udeliv og hundeglam

Om sommeren, når Danmark rykker udendørs, kan det være noget af en plage med en gøende hund i nabolaget.

Selvom hundeejeren er hjemme, generer det tilsyneladende ikke vedkommende, at hunden gør højt, hver gang der er bilister, cyklister og fodgængere, der passerer. Hundeejeren hører det ganske enkelt ikke og vil synes, naboen er noget af en kværlant, hvis han eller hun gør vrøvl.

“Når det ikke generer os, kan det vel heller ikke genere andre!!!”.

Hundeejeren har vænnet sig til støjen på samme måde, som man vænner sig til, at biler eller tog buldrer forbi.

Arkivfoto

Hvorfor gør den arme hund?

Der kan være mange grunde til, at hunden larmer og forstyrrer de omkringboende med vedvarende gøen eller tuden. Måske er den ked af at være alene hjemme, eller den vil vise, at den er vagtsom og hører og ser alt omkring sig.

Det kan også være, den er bange, nervøs eller ked af det. Og hvis dens mennesker er hjemme, og den stadig gør, ja, så er det måske ganske enkelt blevet en dårlig

vane. Er hunden lukket ude i haven alt for længe, eller står den i sin hundegård hele dagen, mens familien er væk - ja, så gør den sikkert, fordi den er ensom og gerne vil ind.

Hundeejeren har et ansvar

Det er synd for hunden, hvis det kommer så vidt, at den lægges for had hos naboerne på grund af de støjgener, der rent faktisk er hundeejerens ansvar.

Sådan en sensommerdag, hvor udendørslivet nydes til det sidste, kan være en hård prøvelse for hundeeiere, hvis naboens eller genboens hund står og larmer.

Sover man for åbne vinduer eller nyder aftentimerne på terrassen, kan det være belastende for tolerancen med de hunde, der er sendt ud i haverne til sidste godnat-luftning, hvor de synger med i koret fra nære og fjerne hundestemmer. Er man på god talefod med naboen, hjælper det måske at tale om tingene. I yderste konsekvens kan man klage til politiet, men der skal være tale om grove tilfælde, før politiet griber ind og gør noget ved sagen.

For holdningen er da heldigvis, at hundene også skal være her.

Men er problemerne store, kan politiet kræve, at der *træffes foranstaltninger* til at *undgå generne*. Og hjælper det ikke, kan politiet forlange, at hunden bliver fjernet - i værste fald aflivet.

Og hvilken hundeejer - eller nabo - ville have det godt med det?

Læs mere i Dyrefondets pjecer: "Hundeejer: Vis hensyn til din hund og din nabo!" og "Hunde og naboer. Hvad siger loven, og hvordan skal den fortolkes?".

Pjecerne kan rekvireres på tlf. 39 56 30 00 eller

[KLIK HER!](#)